
POJEDYŃSTWO (2) *sb n*

Pierwsze o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w pojedynku).

sg G pojedynstwa (1). \diamond L pojedynstwie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

teol. Wspólność istoty (o osobach Trójcy Świętej) (2) :

Wyrażenie: »jedno pojedynstwo; jedność pojedynstwa« (1;1): Iáko nie málz trzech łoścow ná ktoreby łoś náturá łoścá roznošílá: ták boštvo iedno. á ná troie łoś nie roznoši/ iedno w iednym pojedynstwie łoś trzy perfony. SkarKaz 276b, 276b marg.

Synonimy: homousyja, jednoistność, jednoistotność.

ZCh